

kračovania nastat' stavenie premlčania, keďže ustanovení § 7 tr. p. a § 109 tr. z. užiť neľze, lebo nejde tu o riešenie takej predbežnej otázky, akú majú na mysli citované ustanovenia.

Zo spisov vysvitá, ako bolo už uvedené, že odo dňa 23. apríla 1934 až do dňa 14. decembra 1934 nebolo vykonané žiadne súdovské opatrenie proti obžalovaným. Príkaz súdu, aby vec bola súdnou kanceláriou vedená v evidencii, nie je opatrením súdu proti obžalovanému, preto ani nepretrhoval premlčanie. Uplynula tedy šesťmesačná premlčacia lehota stanovená v § 13, odst. 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. a. preto v súdenom prípade nastalo premlčanie, ktoré podľa § 105, čís. 3 tr. p. vylučuje trestné pokračovanie proti obžalovaným pre trestný čin im za vinu kladený.

Boli tedy obžalovaní správne — keď aj na základe iného dôvodu — oslobodení a vrchný súd nezavinil namietaný zmätok, keď oslobodzujúci rozsudok súdu prvej stolice potvrdil. Bola preto zmätočná sťažnosť ako bezzákladná podľa § 36, odst. 1 por. nov. zamietnutá.

Čís. 6032.

Za zbraň v smysle zák. čl. XL:1914 neľze pokladať len zbraň v užšom, technickom slova smysle, ale preca musí ísť o predmet, ktorý je vhodným prostriedkom k spôsobeniu ujmy na tele a ku zvýšeniu útočnej schopnosti pachateľovej, tedy o predmet, ktorým možno stupňovať intenzitu použitého násilia a tým nebezpečnosť činu; dosah zá-sahu takým predmetom neľze stotožňovať so stupňom účinnosti a nebezpečnosti útoku.

Udrenie orgánu vrchnosti nákupnou taškou.

(Rozh. zo dňa 5. novembra 1937, Zm III 521/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre zločin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 a § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 na základe zmätočnej sťažnosti obžalovanej z úradnej povinnosti podľa § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudok odvolacieho súdu s celým odvolacím pokračovaním a uložil odvolaciemu súdu, aby vo veci znova jednal a rozhodol; zmätočnú sťažnosť obžalovanej poukázal na toto rozhodnutie.

Dôvody:

Preskúmajúc rozsudok odvolacieho súdu z úradnej povinnosti, spoznal najvyšší súd, že odvolacím súdom neboly zistené všetky okolnosti, rozhodné pre posúdenie viny obžalovanej.

Trestný čin obžalovanej bol kvalifikovaný ako zločin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 a § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914, a to preto, že obžalovaná pri svojom zadržaní, keď mala byť predve-

dená na policajný komisariát cieľom zistenia pre urážky policajného obvodného inšpektora N., vzoprela sa mu a udrela ho nákupnou taškou tak, že mu spadla prilba.

K námietke obhajoby, že prázdnu látkovú tašku nelze označiť za zbraň v smysle § 6 zák. čl. XL:1914, uviedol vrchný súd, že le paho-stajné, aká taška bola, lebo za zbraň v smysle citovaného ustanovenia zákona považuje každý predmet, ktorý slúži ku z v ý š e n i u užitého násilia, teda trebárs aj prázdnu nákupnú tašku z látky, pretože úder touto taškou znamená p r e d l í ž e n i e možnosti dosahu ruky pachateľa na napadnutého, zvyšuje aj rozmach ruky a tým prudkosť dopadnutej rany, nehľadiac ani na to, že zásahom do očí napadnutého môže byť privedené aj zranenie. S týmto právnym názorom nelze v jeho všeobecnosti súhlasiť.

Dôvodom vyššej trestnosti činu spáchaného so zbraňou je jednak to, že tento spôsob činu svedčí o väčšej intenzite zločinnej vôle pachateľovej, jednak to, že vylučuje alebo značne zľahčuje obranu. Podľa stálej praxi nelze preto za zbraň pokladať len zbraň v užšom, technickom slova smysle, preca ale musí ísť o predmet, ktorý je vhodným prostriedkom k spôsobeniu ujmy na tele a k zvýšeniu útočnej schopnosti pachateľovej, tedy o predmet, ktorým možno stupňovať intenzitu (zväčšiť stupeň účinnosti) použitého násilia a tým nebezpečnosť činu. Správne ovšem je, že sa úderom taškou zväčšuje d o s a h zásahu, to však nelze stotožňovať so s t u p ň o m účinnosti a n e b e z p e č n o s t i útoku. Preto rozhodnutie, či v súdenom prípade možno čin obžalovanej kvalifikovať aj podľa § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 ako spáchaný so zbraňou, závisí na zistení bližších podrobností predmetu, ktorého obžalovaná použila pri útoku na policajného obvodného inšpektora N.

Mýlil sa preto odvolací súd, keď nepovažoval za potrebné zistiť, o jakú — či prázdnu alebo plnú a z jakého materiálu — tašku šlo v súdenom prípade. Je teda zistenie tejto okolnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci samej a pretože vrchný súd okolnosť tú nezistil, pokračoval najvyšší súd podľa § 35, odst. 1 por. nov., zrušil rozsudok odvolacieho súdu a uložil mu, aby vo veci ďalej pokračoval.

Ponevác treba previesť nové odvolacie hlavné pojednávanie, staly sa bezpredmetnými výtky zmätočnej sťažnosti činené rozsudku odvolacieho súdu z formálneho dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 9 tr. p., rovnako ako výtky činené mu z materiálnych dôvodov zmätočnosti. Bola preto zmätočná sťažnosť obžalovanej poukázaná na rozhodnutie učené z moci úradnej.

Čís. 6033.

Skutkovú podstatu zločinu podľa § 2, odst. 2 zák. čl. XL:1914 naplňuje vyhrážka len vtedy, ak bola vinníkom použitá cieľom prekážania úradu alebo jeho členovi vo výkone ich povolania (alebo cieľom nútenia ich k nejakému opatreniu); nespadá však pod skutkovú podstatu tohoto trestného činu vyhrážka — trebárs by bola vo vzťahu k úrad-